

[Ministeren for skatter og afgifter]

ske regerings holdning, takkede Burke for denne redegørelse, og han lagde vægt på, at der nu udfoldes seriøse bestræbelser for at nå til en politisk løsning. Han stillede sig tøven- de over for formålstjenligheden i nye juridi- ske overvejelser og udredninger fra Kommissi- onens side. De af ham fremførte synspunk- ter vedrørende det nye lovforslags traktat- medholdelighed dækkede som anført hans personlige vurdering, Kommissionen som sådan havde ikke taget stilling til spørgsmå- let. Hr. Buus Henriksen, der deltog i mødet, har efterfølgende bekræftet, at dette er tilfæl- det. Nu har jeg forstået, at udvalgsarbejdet skal fortsætte, og det vil måske så være for- målstjenligt, at der fremsendes en kopi af denne indberetning fra EF-repræsentationen i Bruxelles, dateret den 7. marts 1980, til fol- ketingets skatte- og afgiftsudvalg. Det er i øvrigt i overensstemmelse med det, jeg har meddelt udvalget indtil flere gange.

Så siger hr. Ellemann-Jensen: ja men er det nu sådan, at man lægger op til, at dette system, som regeringens foreslår, skal afløses på et senere tidspunkt? Også dette har jeg tidligere under samråd med skatte- og afgiftsudvalget givet udtryk for ikke er tilfæl- det. Det er vores opfattelse, at dette forslag klart afbalancerer de modstående hensyn, der er inden for branchen, og at vi på en rimelig måde har taget hensyn til de beskæf- tigelsesmæssige synspunkter og betalingsba- lancesynspunkter, som kan gøres gældende i denne sag.

Endelig siger hr. Ellemann-Jensen, at mi- nisteren havde så forfærdelig travlt, og at man måske kunne have nået et resultat, hvis ikke man havde haft så travlt – sådan måtte jeg forstå hr. Ellemann-Jensen. Jeg er nødt til at spørge, hvad der ligger i en sådan udta- lelse. Jeg har jo over for udvalget klart be- grundet, hvorfor denne sag haster. For det første er det en hvilken som helst regerings pligt så hurtigt som overhovedet muligt at bringe den danske lovgivning i overensstem- melse med vore traktatretlige forpligtelser. For det andet ved hr. Ellemann-Jensen, at der for øjeblikket kører erstatningssag mod den danske stat på grundlag af den afgørelse, der er truffet af EF-Domstolen, og hvis det skulle vise sig, at Danmark taber denne er- statningssag, så vil der også af andre utvivl- somt blive rejst erstatningskrav mod staten. Jeg ved ikke, om der gør det, men mulighe-

den foreligger, og det betyder naturligvis, at en ansvarlig regering så hurtigt som overho- vedet muligt må bringe sin lovgivning i over- ensstemmelse med vore traktatretlige forplig- telser. Derfor haster sagen, og jeg har også forstået tidligere, at hr. Ellemann-Jensen fak- tisk accepterede, at denne sag hastede.

I øvrigt har jeg forstået, at udvalget var færdig med at bearbejde dette forslag, og at det ikke er sådan, at man har forsøgt at fremskynde drøftelserne eller behandlingen i udvalget, men at man faktisk har fået den tid, man havde behov for.

Tilbage bliver derfor, om der, skal vi sige er nogen politiske muligheder, om det, hr. Ellemann-Jensen her fra talerstolen udtaler, er udtryk for, at det er muligt for venstre på et tidspunkt at tilslutte sig forslaget, eventuelt med visse ændringer, eller hvad ligger der i den udtalelse, hr. Ellemann-Jensen er frem- kommet med fra talerstolen?

Hr. Gammelgaard hævdede, at jeg skulle have betegnet kommissær Burke som »funk- tionær«, eller hvad ved jeg. Jeg har overho- vedet ikke brugt det udtryk, og det vil hr. Gammelgaard kunne gøre sig bekendt med, hvis han ellers vil orientere sig i fortrykket, når det foreligger. I øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad jeg har svaret hr. Ellemann-Jen- sen.

Så har jeg nogle bemærkninger om græn- sehandelen, og det er både til hr. Bollmann og til hr. Gammelgaard. Der er kendsgernin- gerne, at selv om man fulgte forslaget om at nedsætte afgiftssatsen på al anden spiritus til 167 kr. 50 øre, hvilken sats gælder for akva- vitten i dag, ville det betyde, at en hel flaske whisky fortsat ville have en afgift på 47 kr., hvorimod den tyske afgift fortsat er 17 kr. pr. helflaske. Ja men det er jo helt uforståeligt, hvis hr. Gammelgaard og hr. Bollmann vil postulere, at dette er tilstrækkeligt til at af- vikle interessen for at erhverve sig billig tysk spiritus. Og hvis man følger hr. Gammel- gaards forslag om, at det ikke skal være 167 kr. 50 øre, men 176 kr., så er afstanden altså endnu større.

Jeg synes godt, jeg vil sige til hr. Boll- mann, der jo har en fortid og måske også en passiv nutid i toldvæsenet, at der i 1976 – det ved jeg ikke om hr. Bollmann er bekendt med – blev foretaget to undersøgelser af ca. 17.000 indrejsende med bopæl i toldområdet. 89 pct. af disse rejsende medbragte ikke spi-